

РЕШЕНИЕ

№ 901

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 09.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **8626** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 211 от Закона за Министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.
Образувано е по жалба от Р. Г. У. против заповед рег. № 4332з-547/11.08.2020 г. на началник на 01 група „ПК“ към сектор „ОКПД“ при ОПП - СДВР, с която му е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене“ за срок от 3 месеца.
В жалбата се твърди, че оспорения административен акт е незаконосъобразен като издаден при съществени нарушения на административно-производствените правила, при неправилно приложение на материално правните разпоредби и при несъответствие с целта на закона. Иска се отмяна на акта и присъждане на съдебни разноски.

Ответника по жалбата-не взема отношение.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност приема за установено следното:

Жалбоподателя заема длъжността „младши автоконтрольор първа степен в 01 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

Съгласно ежедневна ведомост на 21.11.2019 г. е бил на работа дневна смяна от 08.00ч. до 20.00ч. в състав на автопатрул 91/6, заедно със св. А.. Нарядът е осъществяван със служебен автомобил. Около 10,55 часа е извършена проверка на ППС каруца с животинска тяга, на [улица]в С., движеща се в зона забранена за движение на ППС. По показанията на св. А., за нарушението на водача на каруцата е съставен фиш,

който в ръкописната част е попълван от нея, а жалбоподателят въвел данни за нарушението в служебен таблет. За съда това е без значение, по причина, че дисциплинарната отговорност е за нарушение на служебна дисциплина, изразено в непознаване на нормативна уредба по ЗДвП. В хода на проведена проверка по съставянето и издаване на фишове за налагане на административни наказания за жалбоподателя е установено, че в резултат на неправилно въведено описание на административното нарушение на каруцаря, вместо глоба от 30 лева, е наложена глоба 20 лева.

В изпълнение на заповедта комисията е извършила проверка. Резултатите от същата са обективирани в Справка рег. № 4332з-23470 от 19.05.2020 г., изготвена от ДНО и ответник в съдебното производство. В нея ДНО сочи, че е в изпълнение на доклад 4575р-797/24.03.2020 до министър на вътрешните работи като съобразил резултати от проверки е направен извод, че служителят извършил нарушение на служебната дисциплина, което съставлява дисциплинарно нарушение по смисъла на 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР и се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца. На справката е положена резолюция „да“ от 19.05.2020 г.

Със Заповед № 4332з-328/01.06.2020 г. началник на 01 група „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП - СДВР е назначил комисия от служители на дирекцията, със задача извършване на проверка за изясняване на постъпили данни, че на 21.11.2019 г., при издаване на фиш Н № 722730, жалбоподателя, основавал ли се е на нормативната уредба, регламентираща дейността (ЗДвП), съгласно специфичната длъжностна характеристика л. 29, 32, 33 от делото. Изискано е сведение от жалбоподателя от 08.06.2020; отправена му е покана за даване на обяснение на 19.06.2020 и такива са дадени на 23.06.2020 г.

Изготвена е справка от назначената дисциплинарна комисия № 4332з-28344/16.06.2020 г., като комисията единодушно предлага да се наложи дисциплинарно наказание за срок от 6 месеца до 1 година.

Със Заповед № 4332з-547 от 11.08.2020 г., началник на 01 група „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП - СДВР е приел, че жалбоподателят е знаел служебните си задължения, но не ги е изпълнил и на осн. чл. 194, ал. 2, т. 2, чл. 197, ал. 1, т. 1, чл. 198, ал. 1, т. 1 и чл. 204, т. 4 от ЗМВР му е наложил дисциплинарно наказание „мъмрене“ за срок от три месеца. Заповедта е връчена на служителю на 11.08.2020 г.

описаната фактическа обстановка се възприе от представените по делото доказателства, представляващи административната преписка. Въз основа на нея се налагат следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Депозирана е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и от страна, адресат на акта. Индивидуалния административен акт подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. С оглед на това жалбата ще се разгледа по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 АПК съдът следва да се произнесе по законосъобразността на оспорения административен акт към момента на издаването му, като провери дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Преценявайки фактическите обстоятелства, релевантни за правния спор, както и след проверка на административния акт, съобразно критериите визирани в чл. 146 АПК съдът приема жалбата за основателна.

Проверката относно законосъобразността на наложеното дисциплинарно наказание на първо място обхваща компетентността на органа, който го е наложил. Актът е издаден

от компетентен за това административен орган. Съгласно чл. 204, т. 3 от ЗМВР във връзка с чл. 37, ал. 2 от ЗМВР, заповед № 8121к-2565/08.02.2017 г. на министър на вътрешните работи, който е компетентен да налага дисциплинарни наказания по чл. 197 от ЗМВР. С оглед на това заповедта е издадена от компетентен орган и не са налице основания за отмяната ѝ в условията на чл. 146, т. 1 от АПК. Обжалваната заповед е постановена от компетентния орган по смисъла на чл. 204, т. 3 от ЗМВР.

По силата на чл. 205, ал. 1 ЗМВР дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. Същата приключва с изготвяне на писмена справка, с която служителят се запознава срещу подпис и дата. Едва след това нарушението се установява по реда на чл. 206 ЗМВР. Тази нормативна хронология показва, че проверката по чл. 205, ал. 2 ЗМВР, изготвянето на справката с резултатите ѝ и запознаване на служителя с нея трябва да предхождат даването на негови обяснения пред наказващия орган по чл. 206, ал. 1 ЗМВР и издаването на дисциплинарната заповед. Смисълът на тази поредност е служителят да може ефективно да се защити чрез обяснения, след като е запознат с констатациите от проверката по чл. 205, ал. 2 ЗМВР, включително като ангажира допълнително доказателства, а наказващият орган да се произнесе след цялостно попълване на дисциплинарната преписка.

Дисциплинарната отговорност на служителите в МВР се реализира в сроковете по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР – не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. В оспорената заповед ДНО, като фактическо основание за извършеното нарушение е посочил справка рег. № 4332з-23470 от 19.05.2020 г. „дисциплинарното нарушение на младши инспектор У. е отразено в справка на началник 01 сектор „ОКПД“ при ОПП – СДВР с УРИ № 4332з-23470 от 19.05.2020 г. по описа на ОПП при СДВР“ В справката от 19.05.20 г. е посочено, че дисциплинарното нарушение извършено от служителя е установено и се предлага да бъде наложено дисциплинарно наказание от прекия ръководител. На основание тази справка ДНО е предприел следващи действия по назначена на дисциплинарна комисия, снемане на обяснения, покана за сведения, изготвяне на справка, която е идентична с тази в частта по отношение на жалбоподателя от 19.05.2020 г. Реално втория екип проверяващи са направили проверка на първия проверяващ и са възприели и пренесли в становището си дословно изводите на първия екип. От своя страна в оспорената заповед изцяло е пренесено съдържанието на първоначалната справка, с която е било установено и открито дисциплинарното нарушение. Върху справката от 19.05.2020 г. е поставена резолюция „да“, което се тълкува единствено по начин, че нарушението на жалбоподателя е известно от 19.05.2020 г. като от тази дата следва да понесе дисциплинарна отговорност без да се определя какво дисциплинарно наказание следва или не следва да се понесе. С оглед на това не може да приеме, че след справка рег. № 4332з-23470 от 19.05.2020 г. „административно наказващият орган при установени данни за нарушение и нарушител е трябвало да установява самоличността на нарушителя и да открива нарушение. Оспорена заповед, като издадена на 11.08.2020 г. е издадена извън срока по чл. 195, ал. 1, пр. първо от ЗМВР.

Разпоредената със заповед № 4332з-328 от 01.06.2020 г. от ДНО проверка целяща да изясни обективирани и констатирани в справката от 19.05.2020 г. данни за дисциплинарни нарушения, конкретно за жалбоподателя е в противоречие с чл. 205, ал. 2 от ЗМВР. Съгласно чл. 205, ал. 2 от ЗМВР проверка се назначава за изясняване

на постъпили данни и/или за установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение. В казуса извършителя на твърдяното дисциплинарно нарушение е установен още в докладната записка от 19.05.20 г. и остава напълно неясно какво още е следвало да изяснява тази комисия. Според настоящия съдебен състав не би могло да се приеме, че дисциплинарно наказващия орган е открил нарушението на 16.06.20 г., датата на която справката, на специално назначената комисия, която е имала за задача да извърши проверка на констатирани в докладна записка от 19.05.20 г. данни за дисциплинарно нарушение. Това би означавало да се предостави възможност на ДНО, след като са изтекли сроковете за налагане на дисциплинарно наказание да възстанови същите посредством вътрешноведомствени средства и методи. Въз основа на изложеното се приема, че е пропуснат двумесечния срок по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. В посочения смисъл е Решение № 10877 от 18.10.2016 г. на ВАС, постановено по АД № 6355/2016 г.; Решение № 11200 от 24.10.2016 г. на ВАС, постановено по АД № 6356/2016 г.; Решение № 16770 от 10.12.2019 г. на ВАС по АД № 14270/2018 г. Изложеното е достатъчно основание да се приеме, че акта е постановен при съществени процесуални нарушения и в несъответствие с целта на закона и като такъв ще следва да се отмени в условията на чл. 146, т. 3 и т. 5 от АПК.

Въз основа на изложеното се приема, че оспорената заповед е незаконосъобразен индивидуален административен акт, който ще се отмени в условията на чл. 146, т. 2, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК.

Предвид изхода на спора жалбоподателя има право на разноски. Искането за присъждане на разноски е направено своевременно. Ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя съдебни разноски в общ размер на 490 (четиристотин и деветдесет) лева, от които 10 (десет) лева платена държавна такса и 480 (четиристотин) лева платено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. Г. У. заповед рег. № 4332з-547/11.08.2020 г. на началник на 01 група „ПК“ към сектор „ОКПД“ при ОПП - СДВР, с която е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене“ за срок от 3 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Р. Г. У. ЕГН [ЕГН] съдебни разноски по делото в размер на 490 (четиристотин и деветдесет) лева.

На основание чл. 211 от ЗМВР решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: